

A vírus és a Fidesz

(*Március 18.*) Mától új életünk kezdődik: önként lakáskaranténba vonulunk – miután tele vannak a mélyhűtők, a kamrák, kiváltva a receptek, előfizettünk a Netflixre. Hála Istennek megtehetjük mindezt.

Lacival elhatároztuk, hogy innen minket kórházba csak akkor vihetnek el, ha már lélegeztetőgépre lesz szükségünk. A magyar egészségügyi „ellátástól” jobban félek, mint a vírustól.

Egész nap lógunk a neten. Már megint azzal kell szembesülnünk, hogy a térség országaihoz képest el vagyunk maradva a járvány elleni védekezésben és a gazdasági összeomlás elkerülése érdekében hozott intézkedésekben is. A csehek 150 ezer gyorstesztet vettek Kínától, a szlovákoknál kötelező a szájmasz. Nálunk egyik sincs, ami garancia a járvány gyors terjedésére. A többiek már eddig is komoly gazdaságvédelmi intézkedéseket jelentettek be. Orbán botrányos délutáni Facebook-tátogatása után megtudtuk, nagy nulla volt ahhoz képest, amit tenni kellene és lehetne. Még mindig nem érti, hogy az egészségvédelem gazdaságvédelem is, s a rendkívüli helyzetben mindkettőre jelentős pénzeket kellene fordítani. Kormányja a dantei „jóra való restség” bűnéből jelesre vizsgázik, amit mi nagyon meg fogunk szívni. De remélem, hamarosan ők is.

(*Március 19.*) Ma felhívtam a háziorvosunkat, kiderült, lényegében csak telefonkapcsolatot tartanak,

nincs semmiféle védőfelszerelésük. Illetve szájmaszjuk van, de azt Amerikából maszek úton szerezték be. A körükben készült felmérés szerint négyötödük nem tudja a rendelőt a szükséges mértékben fertőtleníteni, nincs kézfertőtlenítő, légfrissítő, gumikesztyű, s nem látnak esélyt a helyzet javulására. Gulyás Gergely is elismerte ma, hogy az orvosok egyszer használatos védőfelszerelésekben dolgoznak hetek óta. Így vagyunk „felkészülve” – egyfelől.

Másfelől viszont ma 71 nagy cégnél, banknál megjelentek a HM és a terrorelhárítás különítményei, hogy szavatolják azok fizikai biztonságát, az üzemeltetés zavartalanságát. Ez igazán nagyszerű! Már csak ez hiányzott a válságkezelésből! Ahol tenni kellett volna már hetekkel ezelőtt, ott a kormány a járvány feltartóztatásának minimális feltételeit sem teremtette meg. De ki látott katonák által elhárítandó zavarokat például az MNB működésében? A jegybankot is megszállták ugyanis az egyenruhások, akik naponta jelentenek majd a HM-nek. Mit is? Hogy a forint árfolyamát az MNB nem védi, mert az ma meghaladta 360-at is az euróhoz mérten. Eszemment kormányzati válságkezelés!

(*Március 20.*) Hű, micsoda nap volt! Az egyik ismerősünk felajánlotta, hogy tud jó minőségű arcmaszkot szerezni. Na, kapva kaptam rajta, mert Dr. Orbánon kívül az országban mindenki tudja, hogy a védekezésnek ez az eszköze fellelhetetlen. Rokonaim,

közeli ismerőseim körében felmértem a terepet, kinek lenne szüksége maszkra, netán gumikesztyűre. „De egy se bírta mondani / Hogy: éljen Eduárd” – köszöni, nem kér belőle, mert már gondoskodtak róla.

Aztán megérkezett a 300 fejmaszk és a 100 lila gumikesztyű, amivel kezdetét vette nálunk a sajátos maszk/a/bál: egyre csak jöttek, csöngettek, vittem le nekik már maszkírozva (maszkot és kesztyűt öltve – ez volt a promóció) a rendelt csomagokat. Majd minden fizetés után alapos kézmosás, fertőtlenítés a táncrend szerint. Ez ment egész álló napon át – huszonöt „vendégünk” volt, köztük gyógyszerészek és orvosok, akiket valahogy az állami újraelosztás nem ért el. Mindenki örült és köszönte a

rendkívüli rendezvényt. A történet kicsiben megmutatta, hogyan lehet boldoggá tenni az embereket: vond meg tőlük, ami az életük megmaradásához szükséges, s aztán örülni fognak, ha a maguk módján meg tudják oldani.

És milliók, akik nem tudják?

(*Március 21.*) Írni vagy nem írni? – ez itt a kérdés. Ilyenkor tavasszal minden makrogazdasági elemző intézmény újra áttekinti az évben várható gazdasági folyamatokat, és frissített előrejelzéssel rukkol elő. Március közepén intézetünk is előállt volna, de úgy ítéltük meg, a vírus okozta rendkívüli bizonytalanság miatt halasztanunk kell. A haladék a jövő héten lejár, és semmivel sem tudunk többet a vírus kifutá-

páratlan oldal

www.es.hu

IRODALMI ÉS POLITIKAI HETILAP

**Kattintson
a www.es.hu-ra!
SMS-sel is
előfizethet!**

PUBLICISZTIKA,
FEUILLETON,
PRÓZA, INTERJÚ,
VERS, VISSZHANG,
KÖNYVKRITIKA,
MŰBÍRÁLAT,
GALÉRIA

sáról. Megkezdődött a tapogatózás: mit tesznek a többiek? A többség a piacon akar maradni, vállalva a nagy felsülés esélyét is. Mert biztos, hogy az lesz. Annyit látni, hogy néhány héttel ezelőtti előrejelzéseiket rendre lefelé korrigálják a nagy nemzetközi intézetek is. Nemhogy az esztendő, de a holnap sem látszik. Nem tudni a vírus okozta pusztítás mértékét és azt sem, hogy mit fognak lépni a cégek, és milyen gazdasági, politikai intézkedésekkel fog meglepni bennünket az egészség- és gazdaságvédelemben eddig igen gyatrán teljesítő Orbán-kormány.

Csak sejtjük, egyre biztosabban, hogy ez a válság minden korábbinál nagyobb hatású lesz, az egész világot érinti keresleti és kínálati oldalról egyaránt.

(*Március 22.*) Reggel maszkokat és gumikesztyűket vittem Dunakeszire a barátnőmnek. A Váci úton alig volt forgalom. A járdákon elvétve lehetett járókelőt látni, jószerivel csak kutyasétáltatókat. Maszk nélkül mind – hát persze, mert nem kapható. A buszmegállóknak senki sem várakozott, a távolsági buszok üresek voltak. Nem kell ide bevezetni a rendkívüli állapotot, már az van. Csak a kormánynak van szüksége rá, hogy megkapja a teljes felhatalmazást – időkorlát nélkül – diktatúrájának nyilvánvalóvá tételére. Orbán mindennél jobban félti a hatalmát – van is rá oka –, ez most már egyértelmű. És az is, hogy ehhez képest számára n-edrangú a járvány elleni védelem meg a szembenézés a gazdasági hatásokkal, amit a stábjá példátlan hazudozásokkal teli, farizeus kommunikációval igyekezik leplezni.

(*Március 23.*) A parlamentben Orbán Viktor a felhatalmazási törvény

mellett „érvelve” fejtette ki: a feladat megtervezni a fertőzésnek azt az útvonalát, hogy úgy haladjon a terjedése, hogy egyetlen pillanatra se mondja fel az szolgálatot az egészségügy működése.

Még mit nem?! Istennek képzeli magát, aki meg tudja tervezni a fertőzés útvonalát? Azért, hogy az egészségügy ne omoljon össze? Hát nem látja, hogy már a vírus előtt is összeomlóban volt? Most meg éppen miatta a leggyengébben teljesít? Mert százmilliárdokat vontak ki belőle, a vírus megjelenésére pedig erősen megkésve és rosszul reagáltak. Igaz, a régióban nálunk a legkisebb kimutatott fertőzött betegek száma, de a legmagasabb a halálozási arányszám a miénk!

A vírus és a Fidesz mintha testvérek lennének: alattomosak, már akkor is bajt okoznak, amikor még ártatlannak látszanak (ld. a legutolsó parlamenti vitát), és csak a saját érdekükre vannak tekintettel. A vírus a biológiai továbbélésre, a Fidesz csak a saját politikai és gazdasági érdekeire figyel – bármi áron.

(*Március 24.*) Az MNB ma kiadott előrejelzése szerint idén gazdaságunk 2-3 százalékkal növekszik, az infláció 2,7 százalék körül alakul. Az utóbbi még teljesülhet is, köszönhetően a zuhanó olajáraknak, amelyek – teszem hozzá – ellensúlyozzák az egekbe szökő élelmiszerárakat.

A növekvő magyar gazdaság prognózisa arra utal, hogy készítői nem ebben a világban élnek, vagy pedig politikai megrendelésre dolgoztak. A növekedésnek ugyanis valamennyi feltétele kiiktatódott a magyar gazdaságban. Az exportpiacok bedőltek, vagy ha nem, nincs, aki kiszállítsa az árut. Sorra zárnak be az üzemek

és az üzletek, megkezdődtek az elbocsátások. A magyar társadalom harmadának nincs semmi tartaléka, a másik egyharmadának jó, ha egyikét hónapra való – a vírus fél évig is elhúzódhat; a bezárkózó, fogyasztóképes társadalmi réteg minden korábbinál kisebb keresletet fog mutatni. Válságban a beruházások nem is tudnak mást tenni, mint zuhanni.

Tény, hogy ekkora bizonytalanság a jövőt illetően még soha nem volt, de az bizonyos: nem ússzuk meg visszaesés nélkül. Hacsak a kormány nem szór meg bennünket a közeljövőben több ezermilliárd forinttal. Az eddig bejelentett intézkedések nem ebbe az irányba mutatnak.

(*Március 25.*) Napok óta takarítok, pedig általában rend van a lakásban. De most fertőtleníteni is kell. Még vannak hozzá anyagaim, eszközeim – hála Istennek. Meg mosok és kivasalok mindent: ágyneműt, takarókat, törölközőket, fehérneműt, amit különben nemigen szoktunk, mert tudom, hogy a forró vas gyilkolja a gyilkost. Felforralt ecettel járom a lakást – ezt az ATV-ben javasolták a levegő fertőtlenítésére. Mindennek ellenére kilátástalannak látom ezzel a láthatatlan koronás döggel szembeni harcot. Újabb és újabb zugokat találok, ahol talán utolérhetem, de mivel nem látom az eredményt, az ellenfél pusztulását, bizonytalan vagyok s emiatt egyre kétségbeesettebb is. Mindig is maximalista voltam, most azonban nem tudom, mi lenne, hol lenne a maximum, amit teljesítve megnyugodhatnék: megcselekedtem, „amit megkövetelt a haza”.

(*Március 26.*) A nap híre: a Mátrai Erőmű 73 százalékáért 17,44 milliárd forintot kapott Mészáros Lőrinc az MVM-től. Az adásvételről tavaly

döntöttek, de az árat nem hozták nyilvánosságra, mert Orbán Viktor közlése szerint azt egy független értékbecslő határozza meg. Ezek szerint az egész kócerájt 24 milliárd forintba értékelték.

Számoljunk: 2017-ben az értékbecslő 8 milliárd forintba taksálta az erőművet, amelynek akkor még több mint 60 milliárd forint eredménytartaléka is volt. Ennek a 73 százalékát vette meg a németektől Mészáros egy cseh céggel közösen (5,8 milliárd forintért). A cseheket 2018 tavaszán Mészárosék – annyit tudunk, hogy nem olcsón – kivásárolták. Így kerülhetett hozzájuk becsülhetően 9 milliárd forintért az objektum többségi tulajdona. 2019-ben az előző évi veszteség ellenére Mészárosék 8,2 milliárdot kivettek az eredménytartalékból. A mostani vételárral együtt az ország leghíresebb gázszerelője 25,6 milliárd forinthoz jutott, vagyis a tiszta haszna 16,6 milliárd forint volt egyéb kedvezményeken túl, például, hogy olcsón jutott áramhoz az erőmű mellett felépített keményítőgyára.

Mészáros Lőrinc tényleg tud valamit, többet, mint Mark Zuckerberg, az évtized legpofátlanabb üzletét összehozni...

(*Március 27.*) Belefáradtam a napba. A szokásos húsvét előtti nagytakarítás kezdete: függönymosás, ablakpucolás, erkélyek rendbe tétele. Egész délelőtt a konyhapultot és felszereléseit suvickoltam. És hát a felületek fertőtlenítése. Szerencsére a szomszédasszonyom tudott szerezni nekem orvosi fertőtlenítőszeret, kivételezett vagyok. A maszkkal is.

A korlátozott kijárási tilalom miatt, amit ma jelentettek be – de a kormányhoz közeliak már napok óta készülhettek rá, mert tudták –,

leszaladtam utolsó bevásárlásra a házbeli boltba. Maszk sem az eladókon, sem a pénztárosokon nem volt. Nyilván mert tudják, hogy egészségesek, mert nyilván negatív lett a tesztjük. Így fogadhatták meg a Nemzeti Népegészségügyi Központ utasítását: „Ne viseljen maszkot, ha nem beteg.”

Hihetetlen és elképesztő! Még mindig a mundér becsületének védelme folyik az emberek védelme helyett! Felháborító és gyalázatos! Szégyelljék magukat!

(*Március 28.*) A mai nap: a hét órai felkelés után 50 perc jóga, reggeli, virággondozás. Fertőtlenítem a nyomógombokat, a telefonokat, a számítógépeket, a kilincseket, a kapcsolókat. Forró ecetes gőzzel próbálom a levegőt tisztítani. Kezdek idegenül járni a saját lakásunkban. A tárgyak mint potenciális fertőzőgócok néznek rám: a bútorok, az újságok, a ruhák, a cipők, az edények... minden. Minden érintésnél bevillan: most fogok megfertőződni?

Tárkonyos csirkeragulevest főztem két napra és a beteg szomszédasszonyunknak is vittem belőle. Szereti a leveसेimet, egy hónapja megosztom vele mind.

Megjelent a Hírklikken az első Skype-on felvett interjúm – ez is az új világ terméke. Délután lementem a kertbe futni, és közben nyújtottam is. Nagyon jólesett.

Hírek, újságok olvasása egész nap – töredékidőkből, és változatlanul a bútorok fertőtlenítése.

Este a *Korona* sorozatot néztük... (naná...), Erzsébet királynőről és a családjáról szól. Irigykedve látom a londoni utcák normál életét, jönnek, mennek, beszélgetnek, ötórai teázanak, tüntetnek...

(*Március 29.*) Kapunk-e több pénzt az uniótól, vagy sem – a kormány és az ellenzék között napok óta ezen megy a vita, ami már megint másról szól, mint amiről kellene.

Mert nyilván nem kaphatunk többet, mint a megszabott keretünk, az unió nem pénzteremtő, csak átcsoportosítani tud. Most azt tette lehetővé, hogy a 2019. évi és az idei, összesen 1457 millió eurós előlegüket nem kell visszafizetnünk. És ha már le lennének kötve projektek (le vannak), át lehet csoportosítani. A teljes átcsoportosítható keretünk 5,6 milliárd euró, azaz kb. 2000 milliárd forint. Egyrészt tehát arról van szó, hogy 520 milliárd forintot most nem kell visszaadnunk (majd 2025-ben elszámolunk), másrészt, hogy 2000 milliárd forintra átcsoportosítási lehetőségünk van. De a magyar kormány nem akar semmit sem átcsoportosítani. Esze ágában sincs megnézni azt, hogy az egészségügyi és gazdasági krízishelyzetben nem lenne-e jobb a válság csillapítására fordítani azokat az összeget, amelyekről még békeidőben döntöttek. Minden maradjon úgy, ahogy volt, miközben semmi sincs úgy, mint volt? Igen, ezek szerint ez az Orbán-kormány érdeke (barátai és üzletfelei mentése).

(*Március 30.*) Úgy látszik, a kormány nem tesz le az unió ellen szított hangulat fokozásáról, szemben a keleti barátok feldicsérésével: az uniótól nem kapunk semmi pluszt, bezzeg a Türk Tanácstól és Kínától igen!

Egy aktuális gyorsmérleg: azon túl, hogy a 2019–2020. évi uniós projekteket indító 520 milliárd forintos előleg nem kell visszafizetnünk, az unió jelentősen megnövelte a

kormány lehetőségeit a forrását-csoportosítás engedélyezésével, a GDP-arányos 3 százalékos deficit betartásának felfüggesztésével, a vállalatoknak adott állami támogatások engedélyezésével. Ezenkívül 800 millió euróval megnyitotta az Európai Szolidaritási Alapot, 1 milliárd eurót adott az Európai Beruházási Alapnak 8 milliárd euró pluszpénz kihelyezésére, és forszírozza az egészségügyi berendezések közös beszerzését, azok olcsóbbá tétele érdekében.

Ezzel szemben a Türk Tanácsnak eddig mi még csak adtunk: ingyen az Ybl-villát és 544 millió forintos éves apanaszt. Kínától valóban sokat kapunk, de nem ingyen. Sőt, a kereslet emelkedésével a szállítmányok egyre többre kerülnek.

(*Március 31.*) „A bevándorláspárti spekuláns bevásárolta magát a főváros vezetésébe” – így kommentálta az Origo Soros György egymillió eurós adományát, amelyet a szülővárosa iránti szolidaritásból ajánlott fel Budapestnek. A jobboldal hangadó csatornája kifogásolja, hogy a kormány egy fillért sem kapott, és Soros majd benyújtja a Fővárosi Önkormányzatnak a számlát.

Elképesztő! Miért várják el Sorostól, hogy támogassa azt a kormányt, amely szünni nem akaró, gyalázatos hadjáratot folytat ellene? De ha mégis adna a kormánynak, akkor a kormányba is bevásárolná magát? Orbán szerint a Türk Tanács segített neki, akkor most – rossz belegondolni is – a tagjai befolyást szereztek a magyar kormányban?

Miért nem lehet Soros adományát annak tekinteni, ami, ahogy Karácsony Gergely fogalmazta, „egy nagyvonalú és nemes gesztusnak,

érdemi segítségnek”? Vagy legalább csöndben maradni? Egyébként pedig hol vannak a jobboldali milliárdosok adományai?

(*Április 1.*) Januárban 390 629 forint volt a vállalkozói szférában a KSH szerint az átlagfizetés. Ez a szám persze nem fedi a valóságot, mert csak a négy főnél többet foglalkoztató cégek adatait tartalmazza, itt tudvalevőleg jobbak a keresetek. Ám ez még hagyján! Amilyen adatok ezután jönnek, azok lesznek igazán kérdésesek.

Mert hogy fogja a hivatal figyelembe venni a leállt cégek nulla bérkifizetéseit, súlyozni fog a tavalyelőtti arányokkal? Hogy készülnek majd a munkaerő-felmérés statisztikái? Ki fog kimenni a háztartásokhoz kérdezősködni, kap majd teljes védőfelszerelést? És ha kimegy valaki, beengedik-e a lakásokba? És sokaknak egészen húsba vágó kérdés: miként állítják össze az infláció statisztikáját? A bezárt üzletek adatait fogják utcára sem kimerészkedő árfelírók begyűjteni? És ezeket súlyozzák majd a két évvel korábbi fogyasztási arányokkal, amikor még jöttünk-mentünk, ettünk, vettünk mindent? Vagy a karanténstatisztikát is a katonák fogják legyártani?

(*Április 2.*) Áron unokánk névnapja. Csehországban, Szlovákiában kötelező, Jénában kötelező, Ausztriában a szupermarketekbe lépve ingyen kapják a vevők a kötelezően felteendő. Mit is? Hát az arcmaszkot.

Nálunk még most is alig hordják. Pedig egy alsó tagozatos is tudja, hogy a korcsivircsi – ahogy tízéves lányunokám elnevezte – terjedésének feltartóztatásához maszkra van szükség. Ám nálunk a vírus áttragadása óta tagadják – másfél hó-

napja, amivel a kormány járványra való felkészületlenségét akarják leplezni. Időközben – részben feladva a tarthatatlant – a kormány utasítására a Törzsfőnöknőtől megtudtuk a maszkhoz való hozzájutás hierarchiáját: kinek jár elsősorban, másodsorban stb. Végül március 30-án a főfőnök a parlamentben bevallotta, hogy hordani kéne, de nem rendelkezhet felőle, mert nincs belőle elegendő. Pedig Sziijjártó közlése szerint csak az utóbbi napokban 15 millió érkezett Kínából, és itthon is gyártják. Ezek hol vannak? Hogyhogy még mindig akkora a hiány, hogy a maszkosztás hierarchiájában élen álló orvos ismerős a minap tőlem kért segítséget a beszerzéséhez?

(*Április 3.*) Két nappal ezelőtt, miután az euró árfolyama megközelítette a 370 forintot, az MNB lépett: 0,9 százalékos kamattal bevezette az egyhetes betétet, ami gyakorlatilag kamatemelést jelent. Ezt követően az árfolyam visszahúzódott 360 közelébe, ma azonban megint felfelé vette az irányt. Vagyis a jegybank szigorítása kifulladt, mert a forintgyengülés valódi okát az MNB nem tudja kezelni. Az ugyanis annak a politikai kockázatnövekedésnek az oka, ami az Orbán bevezette rendkívüli állapotból következik, aminek első napi tapasztalata, hogy a felhatalmazási törvénynek semmi köze a vírus elleni küzdelemhez. A befektetők megijedtek Orbán végtelenített diktatúrájától, és elkezdtek kivonni a tőkéjüket a forintból. Ezt az MNB keménykedése nem tudja feltartóztatni, főleg akkor nem, ha a befektetők a jegybank szigorítás melletti elkötelezettségében is – nem alaptanul – kételkednek.

(*Április 4.*) Ma Gulyás Gergely elkezdte csepegtetni a kormány – ahogy ők állítják – gazdaságtörténetileg egyedülálló mentőcsomagját. Az a jó benne, hogy nem kellett csalódnunk: Orbán hozta a formáját. Egy frászt akar itt embereket egészségükben és megélhetésükben menteni, csak egy szempontja van: a saját hatalmának mentése. A bejelentésből az derül ki, hogy megkopasztja összes ellenfelét, akikre már régóta fáj a foga: az önkormányzatokat, a pártok költségvetési juttatását (na persze a Fidesz röhögve túl fogja élni a sok visszaosztásból), a kereskedelmi láncokat és a bankok profitját. E két utóbbi szektor majd úgyis áthárítja ránk a terheket.

A sajtótájékoztatón elhangzott kérdésre, hogy ti. hol van a családok támogatása, a kormányzóvivő azt bírta mondani, hogy a gazdaságvédelmi intézkedésekben, és különben is már döntöttek a gyes és a gyed meghosszabbításáról.

A csomag a GDP 18-22 százalékát fogja kitenni – ígérték. Ez eddig még az öt százalékát sem éri el. A többit nyilván a tao-pénzekből, a NER-lovagok extra adóztatásából és Orbán kedvenc beruházásainak (Paks II. Bp.–Belgrád vasút) leállításából fogják összeszedni...

(*Április 5.*) Gondoltam, virágvasárnap reggel nem lesznek sokan az Aldiban, és megejthetjük a havi bevásárlást. Hát voltak. Negyed tíz körül érkeztünk, éppen akkor patrolta ki a személyzet a fiatalokat, némi szóváltás közepette. Nyilván nem tudják megoldani a korosztályok szerinti nyitvatartást. Az árufeltöltők egyikén sem volt maszk, vevőtársaimon is csak elvétve. De

nem ez volt a gond. Hanem, hogy mindenki úgy viselkedett, mintha nem fordult volna ki a világ a sarkából. Lökdösődve, a másokra való tekintet nélkül tolultak a polcokhoz, megfélemlítve az előírt másfél méteres távolságtartásról. A kínálat jobb volt, mint három hete, még vécepapírt is kaptunk, igaz, jóval drágábban.

Általában szeretek vásárolni a háztartás részére, most jókora feszültséggel telítve jöttünk haza. És a cirkusz még csak ekkor kezdődött: a fertőtlenítés. Másfél óra után teljesen kész voltam – fizikailag, de pszichésen még inkább, hisz soha nem tudok megnyugodni afelől, hogy megtettem-e mindent az egészségünkért. A port törölve látom az eredményt, de ez a koronás dög láthatatlan.

64

(*Április 6.*) Orbán öt percben ismertette a gazdaságtörténetileg példátlan gazdaságvédelmi csomag negyedik etapját, amit volt képe „Család- és nyugdíjasvédelem”-nek elnevezni. A segítségre szoruló családokról egyáltalán nem esett szó, noha mindenki ezt várta – más országok példája miatt is.

A bejelentett „nyugdíjasvédelem” úgy, ahogy van, hazugság, szemfényvesztés. Az átlagnyugdíjas kap majd jövő februárban 30-40 ezer forintot úgy, hogy az nem épül be a nyugdíjalapjába. Pedig e megalázó, ablakba kitett alamizsna helyett most volna szüksége komoly segítségre. Amikor az élelmiszerárak háromszor olyan gyorsan nőnek, mint a januári emelés. Amikor a vírus szempontjából ő a legveszélyeztetettebb, és elemi életfeltételei biztosításához több egészségügyi és szociális szolgáltatást kell igénybe vennie. Amikor a

gyerekektől kapott támogatás is elapad, mert ők meg elvesztették az állásukat. És hát meg is kéne élni 2021, 2022, 2023, 2024 februárját! De lehetséges-e egy olyan országban, ahol a regnáló félnótás baleknek nézi a nyugdíjast, akivel bármit meg lehet tenni?

(*Április 7.*) Orbán tegnapi öt perce után a járvány- és gazdaságvédelmi program részleteit mára ígérték. Palkovics Lászlótól. Megnéztem élő közvetítésben, és nagyon felhúztam magam. Már megint belázasodtam. Mellébeszélés és tisztázás helyett a zavar fokozódott. Ami viszont két általa megadott számból kiolvasható volt, az az, hogy ebben az évben stagnálást várnak a magyar gazdaságban. Na, ja! Amikor Németországban momentán hatszázalékos visszaesést, az eurózónában is öt százalék közelit, s mi rájuk vagyunk felfűzve. A vírus sújtotta országok közül gazdaságunk nyitottsága alapján mi az előkelő ötödik helyen állunk, ami magasfokú sérülékenységre utal. Még hogy megússzuk! A bemutatott csomag erre alkalmatlan, arra viszont alkalmas, hogy milliárdokat hagyjon magukra az út szélén – elveszve.

(*Április 8.*) Nagyhétben vagyunk. Amikor édesanyám még élt, ilyenkor javában festettük a tojásokat. Ő az ormánsági nagymamájától tanulta a mintákat. Rózsát, ibolyát, margarétát, orgonát, nárciszt, tulipánt, íriszt, nefelejcsot festettünk a hófehér kacatojásokra gyufaszállal. Meghitt, csendes órák voltak ezek, nagy-nagy békeességben teltek. Festés közben csak arra kellett ügyelnünk, nehogy rossz helyre tegyük vissza a gyufát, mert akkor összekeveredtek a színek.

Most meg... most meg azt is kétszer meg kell gondolnunk, hogy mit vegyünk fel, ha levisszük a szemetet, aztán visszatérve mit tegyünk a cipőnkkel, a ruhánkkal, a kesztyűnkkel és a maszkunkkal. Inkább gyalog járok hat emeletet, nehogy véletlenül együtt kelljen utaznom valakivel a liftben. A házunkban már két helyen is van hivatalos karantén.

Kifordult a világ. A mindennapi rutin minden mozzanatát újra kell gondolnunk. Mindent másként kell csinálnunk ahhoz, hogy egyszer majd minden úgy legyen, ahogy régen volt...

(*Április 9.*) Hogy nem sül le a bőr Novák Katalin képéről, amikor azt állítja, hogy a kormánynak van családvédelmi programja! Ha jóhiszemű vagyok, azt gondolom, hogy keresztény létére csak nem hazudik. De ha nem hazudik, akkor két eset lehetséges: vagy olyan ostoba, hogy nem látja át kormányának szemfényvesztő kommunikációs politikáját, vagy valami egészen más világban él, mint mi, a többség.

Az ugyanis nem segítség a vírus kiváltotta szociális válsághelyzetben a családoknak, hogy nem vesznek el tőlük semmit, hogy majd átképzési programokat indítanak, hogy hiteltörlesztési moratóriummal és felemelt diákhitelkeretekkel adósságvállalásra készítetik őket, hogy ingyenesen parkolhatnak, hogy járulékkedvezményt adnak három hónapra – na ja, annak, aki még nem vesztette el a munkáját. De százazrek vesztek el, ők nem kapnak semmit. Semmit! Ők a „semmi ágán” ülnek, róluk nem akar tudomást venni az, aki tudna értük tenni. Parragh László is csak azt tudta mondani rájuk: ezekkel nem tudunk mit kezdeni.

(*Április 10.*) A Türk Tanács videokonferenciáján Orbán köszönetet mondott a türköknek, akiket a magyar nép testvéreinek nevezett a járványban nyújtott segítségükért. A 160 ezer maszkért, a maszkok előállítására alkalmas 8 tonna textíliáért és fertőtlenítő gélért. Bajban ismer szik meg a jóbarát – idézte a magyar mondást a konferencia résztvevőinek: az azeri, a török, az üzbég és a kazah elnököknek.

Ám köszönet helyett továbbra is folyik az EU elleni gyalázkodás, noha Brüsszeltől ebben az évben 608 millió eurós likviditási gyorssegélyt kaptunk, valamint lehetőséget arra, hogy 861 millió eurót 2025-ig kamatmentesen használhatunk. Az unióban hozzájárultak továbbá ahhoz, hogy a kormány 50 milliárd forintot csomaggal támogassa a járvány miatt nehéz helyzetbe került magyar vállalatokat.

Nincs itt valami égbekiáltó aránytalanság?

(*Április 11.*) Az illegális migráció március közepétől (a 12. héttől) jelentősen visszaesett, a magyar rendőrség adatai szerint folyamatosan csökkenő tendenciát mutat. A március végi, április eleji héten (14. hét) összesen 12 esetben akadályozták meg a tiltott határátlépést, 21 embert tartóztattak fel és kísérték vissza. Azaz senkit nem kellett előállítani és eljárás alá vonni.

Ennek ellenére a kormány a napokban további 30 milliárd forintot utalt át a határvédelem megerősítésére, a migránsveszély elhárítására.

Tényleg ez most a legfontosabb? Ennyire jól áll a költségvetés? (Egyébként nem áll jól. Az első negyedévben a hiány több mint kétszerese lett az egész évre előirányzott-

nak.) Mindenki tudja, hogy most a járványt és szörnyű társadalmi következményeit kellene csillapítani. De minden jel arra mutat, hogy a kormánynak, pontosabban Orbánnak más prioritásai vannak.

(*Április 12.*) Húsvétvasárnap. Haj, máskor de másként volt minden ezen az ünnepen! Azért megfőztem a sonkát, a tojásokat, és elfogyasztottuk – szépen terített asztal mellett – rituális reggelinket. Laci az évnek csak ezen az egyetlen napján ül le velem reggelizni. (Egyébként 11 óra tájt szokott napjában először megéhezeni.) De minden évben meg bírja állapítani, hogy milyen jó dolog is a früstökölés. Aztán elfelejti.

Főztem egy tartalmas marhahúslevest, kapott belőle Imike, Laci volt tanítványa, nekem szívbéli fogadott fiam, aki nem tudott a szüleihez hazautazni. Meg vittem egy üveg levest gyógyulófélben lévő szomszédasszonyomnak is, akit rendszeresen megkínálok a főztjeimből. Azt mondja, ízlik neki.

Délután írtam egy kis szösszenetet a 15 tagú közgazdászcsoporthoz arról, hogy Orbán nem véletlenül olyan szűkmarkú a költségvetésből való segítségnyújtásban. Sötétedés előtt pedig lementem a kertünkbe, ahol 40 kört futottam, a telefon szerint ez 7 kilométer volt, és 551 kalóriát égettem el. Jólesett.

A nap végén hálát adtam a teremtőnek, hogy így tölthettük a húsvétot, nem pedig kórházban lélegeztetőgépre kapcsolva.

(*Április 13.*) Borzasztó magas a halálozási arányszámunk! Messze a legmagasabb Kelet-Közép-Európában! A mai adatok szerint 7,5 százalékos, miközben Szlovákiában nem éri el a fél százalékot sem. Mi lehet a

különbség oka? – kérdeztem Hunčík Péter dunaszerdahelyi barátunkat a minap. Szerinte az, hogy ők egy héttel korábban indították el az erős védekezési programot, mint mi, náluk kötelező a maszk, és a szlovákok fegyelmezettek. Történelmi szocializációjuk a szabálytartás, az előírások követése. A magyaroknál meg a szabályok kijátszása a módi. Hát ebben lehet valami.

A környékünkön sétálgatva nem látom, hogy honfitársaim törnénk magukat a védekezésben. Még egyetlen gyereken sem láttam arcmaszkot. Valahogy elterjedt, hogy őket nem támadja meg a vírus, ami teljes félreértés. Ők csak talán könnyebben átvészelik a fertőzést, de maszk nélkül fertőznek, nagyon is fertőznek!

(*Április 14.*) Egész nap a Magyar Közlönyöket olvastam, mert a kormánydöntések itt követhetők nyomon. Február elejétől kezdtem, és még nem értem a végére, de az már látszik, hogy noha január végétől mindenki tudta, hogy Magyarország sem ússza meg, a kormány március első dekádjáig mintha egyáltalán nem vett volna erről tudomást. A járványra való felkészülése egyenlő volt a nullával. Ezzel szemben e drága, visszahozhatatlan időben úton-útfélen szórta a költségvetési pénzeket, pontosan úgy, ahogy békeidőben megszokta: sportberuházásokra, sportrendezvényekre, a Magyar Turisztikai Ügynökségnek (nekik 2030-ig is vállalt kötelezettséget!), egyházi intézményeknek, határon túli magyaroknak (Bethlen Gábor Alap). Megszavazott a zárva tartó Puskás Aréna működtetésére 1,9 milliárd forintot, a Nemzeti Összetartás Évének programjaira (a célzott intézmények zöme itt is bezárva) 10,3 milliárdot. Nem

sorolom tovább, eddig 13 oldalnyi jegyzetem van furcsábbnál furcsább számokkal tele. Közben meg az embereket azzal hülyítették, hogy nem kell maszkot hordani (persze, mert nem volt!). Szlovákiában ugyanakkor kötelező volt, a mai napig nekik két halottjuk van, nekünk meg 122!

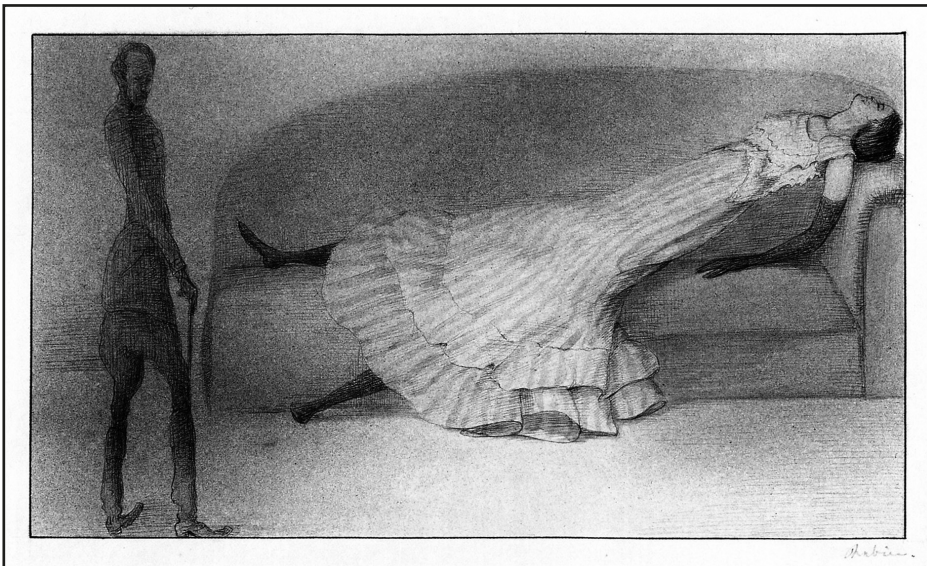
Már két éve mondom az uramnak, hogy át kellene költöznünk a Csallóközbe...

(*Április 15.*) Tegnap megjelent az IMF prognózisa a világ idei és jövő évi kilátásairól. Eszerint a világgazdaság 2020-ban 3 százalékos recesszióba csúszik, de jövőre már viszapattan, és 5,8 százalékkal bővül, vagyis nemcsak behozza, de túl is szárnyalja a 2020-as lemaradást.

Magyarországra rendkívül kedvező prognózist adtak: az unióban

Málta után nálunk lesz a legkisebb a visszaesés, 3,1 százalékos, az infláció 3,3 százalékot, a munkanélküliségi ráta pedig 5,4 százalékot fog jelezni. De jövőre már 4,2 százalékkal száguldunk fölfelé – enyhe inflációcsökkenés mellett. Vegyes rácsodálkozással fogadta ezt az előrejelzést a húsvét előtt csoportba összeállt tizenöt közgazdász, hiszen többségük ennél gyengébb teljesítményt prognosztizált. Tényleg érthetetlen volt a valutaalaptól ez az optimizmus. Ma reggel aztán a CNN-ből megtudtuk az okát. A prognózist a két héttel korábbi állapotok alapján állították össze. Ma már a világgazdaság 8 százalékos visszaesését sem zárják ki, és úgy vélik, hogy még jövőre is recesszió lesz.

Jaj lesz nekünk!

Alfred Kubin: Hisztéria